

Bomba

"Už, už, už, ide Veruš!" detská radosť ohlasovala príchod malej loptošky k stajni.

"Ešte nemôžeš," otecko ju nechcel pustiť.

"Prečo?"

"To nie je pre malé deti."

"Ale ja som veľká," Vieročka sa hrdo postavila.

"Koľko máš rokov?"

Dievčatko natiahlo ruku so všetkými vystretými prstami.

"Ale to je málo," otecko pokrútil hlavou.

"Prosím!"

"Za chvíľu."

Ubehlo desať minút. Dievčatko s bledohnedými jemne zatočenými vláskami sa zatiaľ hralo so psom, ktorý si pri ňom ľahol. Ruka, čo pred chvíľou ukazovala roky, teraz hladila čierneho huňatého psíka. Otecko medzitým pozeral ponad dvierka, cez ktoré malá Vierka ešte nevidela.

"Pod!" prikázal zrazu tatino.

Tato zobral malé dievčatko na ruky a spolu vošli dovnútra. Na zemi ležala biela kobyla, ťažko odľahovala. Kúsok od nej bol malý biely koník so šedými krúžkami po bokoch. Mal tenké nožičky a snažil sa postaviť.

"Bomba!" dievčatko veselo tlieskalo.

"To je dievčatko ako ty. Keď chceš, môžeme ju volať Bomba."

"Bomba! Bomba! Hopa!"

"Ešte je malinká. Je to také bábo. Ale keď budeš mať narodeniny, dostaneš ako darček jazdu na Bombe."

"Super!" dievčatko chytilo oteckovi hlavu a dalo mu pusku na líce. Potom sa striaslo, lebo tatová brada pichala.

"Šup, utekaj za mamou sa pochváliť. Povedz jej, že máme Bombu v stajni.

"Bomba! Bomba!" ešte chvíľku bolo počuť detský hlások, ako uteká za mamou vyjadriť radosť z malej kobyly.